

at der var kun een eneste Mand, der var istand til at overtage Posten. Foruden denne Mand, der senere blev ansat, meldte der sig rigtignok endnu Een, men denne Anmeldelse var at betragte som ingen, thi efter det Dieblif, da den blev indgivet, synes Ansøgeren selv aldrig at have tænkt paa den senere; han glemte endog at trække sig tilbage, indtil han blev erindret derom. Der var saaledes ingen Concurrence at afholde, og Ministeriet maatte indgaae til Kongen med Forsikling om, at Concurrencen maatte bortfalde. Jeg er overbevist om, at det vil gaae ligeledes i dette Tilfælde; der vil Ingen melde sig, men man vil ikke have den Udvei, at man vil kunne faae den Embedsmand, man ønsker, til at lade sig constituere, da han iforveien har et andet Embede, som han ikke kan forlade for en Constitutions Styld. Følgen vil altsaa kun blive, at Embedet staaer ubesat en temmelig lang Tid, idetmindste et Aar, men snarere 1½ eller 2 Aar, da man ikke pleier at indbyde til Concurrence med kortere Frist end 1 Aar, og vel kan gjøre det, naar man mener at maatte søge Concurrenterne i Nabolandene Sverrig og Norge, hvilket her var den eneste Mulighed. Hvad Endringsforslaget Nr. 15 angaaer, maa jeg beklage, at jeg ikke kjender det Mindste til Sorø Kirke; det er mange Aar siden jeg har været der. Jeg har heller ikke talt personligt med nogen af de Mænd, der have deeltaget i Synet over den. Jeg har imidlertid undret mig over at høre det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) udtale, at en Restauration af et saadant Monument, hvorved der blev taget Hensyn til Skjønheden, kun kunde være besøiet i det Dieblif, at det ogsaa var paaviist, at det var nødvendigt, fordi Bygningen ikke længere kunde staae; i den Henseende er det aabenbart det Sande, hvad den ærede Minister har gjort opmærksom paa. Det maa naturligtvis erkjendes, at der kan være Stømsler og Banfiringer ved et saadant Monument, som ikke paa nogen Maade bør taales, og det har glædet mig særdeles i den Henseende at høre, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke vilde have nogen Betænkelighed ved at stemme for dette Endringsforslag, hvis det havde staaet reent ud, at det kun var

af Skjønhedshensyn, at man begjærede disse 10,000 Rd. Jeg veed som sagt ikke, hvorledes Kirkens Tilstand er, men min ærede Side-mand (Ordføreren) har liggende for sig det særlige Syn fra 1864, og jeg kan rigtignok ikke faae Andet ud deraf, end at der er gjort opmærksom paa, at det af Hensyn til Kirkens Construction og Solibitet er tilraadeligt, at der foretages Forandringer ved Choret's Hvalvinger. Det særlige Syn „gentager sin Erindring om den flette Tilstand, hvori Hvalvingerne: Korsarmene og Choret befindes sig“. Jeg kan ikke forstaae disse Ord saaledes, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) har forstaaet dem. Naar man taler om Hvalvingernes flette Tilstand, kan jeg, efter som jeg er vant til at forstaae Danst, ikke forstaae Andet, end at de i constructiv Henseende ere i flet Tilstand og ikke istand til at holde sig ret længe. Der er ikke Tale om, at de just skulde falde ned i Aar, men at de ere usolide, og naar der længere hen siges, at „Kirkens Vedligeholdelse gjør Fordring paa, at Træankerne i Choret og i den nordre Kors-arm blive nedtagne“, forekommer det mig, at det der saa klart som muligt er sagt, at det ikke alene er af Skjønhedshensyn — hvortil dette særlige Syn naturligtvis ogsaa er forpligtet til at tage Hensyn — men ogsaa af Constructionshensyn, at Hvalvingerne maa nedtages, nemlig fordi det er uholdbart at have Hvalvingerne hvilende paa Træankere. Jeg kan ikke faae Andet ud deraf. Jeg troer derfor, at det vil være rigtigt, navnlig da det er den rige Sorø Kirke, der er Tale om, ikke at nægte den forlangte Sum. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) endte sine Bemærkninger med, at man ved at tilstaae denne Sum, vilde gjøre det Samme her, som man har gjort med Hensyn til Viborg Domkirke. Jeg troer, at der er stor Forskjel derimellem. Men hvis Forholdet var det Samme, vilde de, der tilraadede den nævnte Bevilling, nu have en saare let Sag for sig; thi med Hensyn til Viborg Domkirke forholdt det sig jo saaledes, at Kirken ikke længere kunde staae og ikke kunde besøges, uden at de Besøgende stode Fare for at blive knuste af de nedstyrtende Hvalvinger, og man lukkede derfor Kir-